

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
ว่าด้วย วินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
พ.ศ. ๒๕๔๙**

ด้วยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก เห็นสมควรกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับวินัยของนักศึกษาที่เข้ามารับการศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ประพฤติตนอยู่ในกรอบของการเป็นนักศึกษาที่พึงประสงค์ของสังคม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จึงจัดทำข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ว่าด้วยวินัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใด ในส่วนที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

“สถานศึกษา” หมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัย ที่จัดการศึกษาหรือบริการทางวิชาการ ตลอดจนการวิจัย และฝึกอบรมแก่นักศึกษาและผู้รับบริการทางวิชาการ

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้เข้ามารับการศึกษาในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้นับถึงผู้มารับบริการทางวิชาการจากมหาวิทยาลัย และผู้ที่มาขอรับการฝึกอบรมระยะสั้น หรือข้าราชการที่หน่วยงานราชการส่งเข้ามารับการศึกษา หรือฝึกอบรมตามระยะเวลาที่กำหนดหรือตลอดหลักสูตร โดยไม่อยู่ในฐานะของนักศึกษา หรือข้าราชการที่สมัครมาขอรับการศึกษา หรือฝึกอบรมด้วยตนเองระยะหนึ่งตามหลักสูตรในสถานศึกษาด้วย

“การลงโทษ” หมายความว่า การลงโทษนักศึกษาที่ไม่ประพฤติในสิ่งที่พึงปฏิบัติหรือฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อห้ามปฏิบัติที่มหาวิทยาลัยและสถานศึกษากำหนดไว้ โดยมีความมุ่งหมายที่จะกระทำในลักษณะการว่ากล่าวตักเตือนเพื่อแก้ไขนิสัยและความประพฤติไม่ดีของนักศึกษา หรือเพื่อให้นักศึกษารู้สำนึกในความผิด ละเว้นการประพฤติผิดและกลับมาประพฤติตนในทางที่ดี หรือเพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อผู้อื่น มหาวิทยาลัย สถานศึกษา วัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม หรือเพื่อให้เชิดหน้า และหรือเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้อื่นต่อไป

“คัดชื่อออก” หมายความว่า เป็นการลงโทษด้วยการสั่งให้ผู้กระทำผิดพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาโดยไม่ออกใบรับรองแสดงผลการเรียนรู้ให้ และไม่มีสิทธิกลับเข้ามาเป็นนักศึกษาอีก ใช้ในกรณีที่นักศึกษาประพฤติตนในลักษณะที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่เกียรติศักดิ์ของมหาวิทยาลัย หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น มหาวิทยาลัย สถานศึกษา ตลอดจนประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม หรือการกระทำโดยละเมิด หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอย่างร้ายแรง หรือ

ประพตติผิตกฏหมายจนถูกศาลพิพากษาลงโทษให้จำคุก หรือ เคยถูกลงโทษพักการเรียนแล้ว แต่ไม่เซ็ดหลาบ หรือเพื่อไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้อื่น

“ให้ออก” หมายความว่า เป็นการลงโทษด้วยการสั่งให้ผู้กระทำผิตพันจากสภาพการเป็นนักศึกษา โดยออกใบรับรองผลการศึกษาให้ แต่ไม่มีสิทธิกลับเข้ามาเป็นนักศึกษาอีก ใช้ในกรณีที่นักศึกษาประพตติตนในลักษณะที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของมหาวิทยาลัย หรือกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น มหาวิทยาลัย สถานศึกษา ตลอดจนประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม หรือกระทำโดยละเมิด หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอย่างร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษพักการเรียนแล้วแต่ไม่เซ็ดหลาบ

“พักการเรียน” หมายความว่า เป็นการลงโทษโดยหัวหน้าสถานศึกษาออกคำสั่งให้พักการเรียนแก่ผู้กระทำผิตที่ประพตติตนไม่สมควร จนทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ หรือทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น มหาวิทยาลัย สถานศึกษาอย่างร้ายแรง ตลอดจนกระทำโดยละเมิด หรือฝ่าฝืนกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอย่างร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษภาคทัณฑ์มาแล้วแต่ยังไม่เซ็ดหลาบ

“ภาคทัณฑ์” หมายความว่า เป็นการกำหนดโทษเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อดักเตือนมิให้ทำผิตอีก ใช้ในกรณีที่นักศึกษากระทำผิตโดยประพตติตนไม่สมควร อันทำให้เสื่อมเสียเกียรติของตนเอง หรือของสถานศึกษา ฝ่าฝืนข้อบังคับ หรือระเบียบของสถานศึกษา หรือได้รับการว่ากล่าวดักเตือนแล้วแต่ยังไม่เซ็ดหลาบ

“ว่ากล่าวดักเตือน” หมายความว่า เป็นการลงโทษเพื่อว่ากล่าวดักเตือน โดยมีเจตนาที่จะให้นักศึกษาสำนึกในความผิต สามารถกลับมาประพตติตนในทางที่ดีต่อไป

ข้อ ๕ สิ่งทีนักศึกษาของมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติ

๕.๑ นักศึกษาต้องปฏิบัติตนตามข้อบังคับและระเบียบของมหาวิทยาลัยและสถานศึกษาทุกประการ และต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

๕.๒ นักศึกษาต้องแต่งกายตามระเบียบและข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยและสถานศึกษากำหนด

๕.๓ นักศึกษาต้องเป็นผู้ตั้งใจศึกษาและรับการอบรม รวมทั้งต้องรักษาความสามัคคีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน และต้องรักษาเซ็ดชูชื่อเสียง เกียรติยศ ของมหาวิทยาลัยและสถานศึกษาไว้ตลอด

๕.๔ นักศึกษาต้องประพตติตนเป็นสุภาพชน มีคุณธรรมและไม่ประพตติตนในสิ่งทีนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัยและสถานศึกษา ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

๕.๕ นักศึกษาต้องเชื่อฟังและแสดงความคารวะต่อบรรดาครุอาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยและสถานศึกษา อีกทั้งต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำดักเตือนของเจ้าหน้าที่โดยชอบ

ข้อ ๖ การลงโทษนักศึกษา ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าสถานศึกษา คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ผู้ทีได้รับการแต่งตั้งจากหัวหน้าสถานศึกษาให้ดูแลเรื่องความประพตติของนักศึกษา และหรืออาจารย์ที่ปรึกษาทีจะดำเนินการตามความเหมาะสม

การลงโทษ มี ๕ สถาน ดังนี้

๖.๑ ว่ากล่าวดักเตือน

๖.๒ ภาคทัณฑ์

๖.๓ พักการเรียน

๖.๔ ให้ออก

๖.๕ คัดชื่อออก

ข้อ ๗ การพิจารณาลงโทษ ตามข้อ ๖.๑ ๖.๒ และ ๖.๓ เป็นอำนาจของหัวหน้าสถานศึกษา

ข้อ ๘ การพิจารณาลงโทษ ตามข้อ ๖.๔ และ ข้อ ๖.๕ ให้อยู่ในการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา จากนั้นให้หัวหน้าสถานศึกษา นำเสนออธิการบดีเป็นผู้สั่งการ

ข้อ ๙ การลงโทษตามข้อ ๖ หากมีเหตุอันสมควรแก่การลดหย่อนผ่อนโทษ จะพิจารณาลงโทษให้เบาลงได้ไม่เกิน ๑ ระดับเท่านั้น

ข้อ ๑๐ สิ่งที่ไม่ห้ามปฏิบัติและถือเป็นความผิดที่ต้องได้รับโทษหรือถูกลงโทษ คือ

๑๐.๑ ความผิดที่ต้องได้รับโทษคัดชื่อออกหรือให้ออก

๑๐.๑.๑ ผ่าฝืนระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและสถานศึกษา ซึ่งมีโทษระบุให้คัดชื่อออกหรือให้ออก

๑๐.๑.๒ ประกอบอาชญากรรมอย่างร้ายแรง ซึ่งสถานศึกษาให้สอบสวนแล้วว่าเป็นความจริง หรือต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล เว้นแต่โทษฐานประมาท

๑๐.๑.๓ ประพฤติตนเสียหายอย่างร้ายแรง เช่น จำหน่ายจ่ายแจกยาเสพติดให้โทษหรือประพฤติดนเป็นคนเกเร ละเมิดสิทธิหรือข่มเหงรังแกผู้อื่น

๑๐.๑.๔ ทำการอันเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยและสถานศึกษาเสื่อมเสียชื่อเสียง

๑๐.๑.๕ ยุยงส่งเสริมให้เกิดความไม่สงบขึ้นในสถานศึกษา เช่น การจัดประชุมหรือชุมนุมใด ๆ หรือขีดเขียนข้อความ หรือรูปภาพหรือประกาศที่ก่อให้เกิดความไม่สงบในสถานศึกษา

๑๐.๑.๖ ก้าวร้าวอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและสถานศึกษา

๑๐.๑.๗ ก่อการประท้วง เช่น หยุดเรียน หยุดฝึกงาน ไม่เข้าห้องเรียน หรือเดินขบวนเพื่อเรียกร้องสิ่งที่ขัดต่อระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งต่าง ๆ อันชอบด้วยกฎหมาย

๑๐.๑.๘ กระทำการอันเป็นการลบหลู่ดูหมิ่น ครู อาจารย์ ผิดธรรมเนียมประเพณีที่ศิษย์พึงปฏิบัติต่อครูอาจารย์

๑๐.๑.๙ กระทำโดยเจตนาหรือประมาทเลินเล่อ จนทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยหรือเป็นอันตรายต่อนักศึกษา ครูอาจารย์และเจ้าหน้าที่

๑๐.๒ ความผิดที่ต้องได้รับโทษพักการเรียน ๑ ภาคการศึกษา หรือไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาติดต่อกัน

๑๐.๒.๑ ก่อเหตุทะเลาะวิวาท

๑๐.๒.๒ เล่นการพนัน หรือต้องคดีลักลอบเล่นการพนัน

๑๐.๒.๓ ขัดคำสั่งหรือกระด้างกระเดื่องต่อครูอาจารย์

๑๐.๒.๔ แสดงกิริยาไม่สุภาพ ไม่เคารพตามสมควรต่อครูอาจารย์ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

ข้อ ๑๑ สถานศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยอาจออกระเบียบควบคุมความประพฤติหรือข้อบังคับอื่นใดที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้
ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(ลงชื่อ) กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา
(คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก